

[Aksel Larsen.]

Ja, nu får jeg så at vide, at den tyske regering, der møjsommeligt blev flikket sammen efter valget forleden, har erklæret, at den skam ikke ønskede selv at få atomvåben, den mener bare, at NATO-magterne skal have atomvåben. Jeg tillader mig at sige, at jeg har mine tvivl om, hvorvidt man ret længe vil blive stående på dette standpunkt. Jeg kan erindre, at i 1949 udtalte forbundskansler Adenauer, at han ikke under nogen omstændigheder ville godkende, at Tyskland igen fik en hær. Jeg kan erindre, at den nuværende tyske forsvarsminister, Strauss, før han blev forsvarsminister, har sagt, at den tysker, der igen vil tage våben i hånd, fortjener at miste sin arm. Når de kan bevæge sig så hurtigt fra standpunkt til standpunkt, tror jeg ikke, man skal være alt for sikker på, at de standpunkter, de har givet udtryk for med ord nu, vil være holdbare. Og så kan jeg også sige, at når vi har set, hvordan man herhjemme kan løbe fra erklæringen fra 1947 om, at Tyskland skal være af-rustet for evigt, over til at ville have militært fællesskab med Tyskland, bliver man efterhånden betænkelig ved dem, der hævder, at når bare noget er sagt, kan man stole på det til evig tid.

Forsvarsministeren sagde, at jeg havde gjort mig skyldig i forvrængninger. Jeg vil gerne bede ham komme på talerstolen igen og fortælle, hvilke forvrængninger jeg har gjort mig skyldig i, for hvis jeg har gjort mig skyldig i forvrængninger, agter jeg naturligvis at give en undskyldning, men jeg er mig det ikke bevidst, og det er ikke bevist, fordi det behager forsvarsministeren at komme med et sådant ukvemsord.

Ministerens spørger, hvilket formål mon Aksel Larsen har med at så tvivl om vor formelle ret til at være medbestemmende om, hvorvidt fælleskommandoen eller enhedskommandoen skal træde i kraft. Det skal jeg sige den højtærede forsvarsminister: nøjagtig det samme formål som forsvarsministerens partifælle, det ærede medlem hr. Holger Eriksen, der også erklærede, at han gav ingenting for den formelle ret.

Ministerens var modstander af folkeafstemning, bl. a. med den motivering, at det kunne jo klares administrativt — det ved jeg godt — og at forfatningen ikke på-

byder folkeafstemning i en sådan sag. Det ved jeg også godt at den ikke påbyder, men derfor kunne man jo godt holde folkeafstemning; og når jeg nu tænker på, at jeg her igen har fået at vide, bl. a. af det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, at det jo kun er et lillebitte mindretal af det danske folk, der har samme mening, som mit parti og som det ærede medlem hr. Holger Eriksen har, og som nogle af de radikale ærede medlemmer af dette ting har, når det kun er et absolut lille mindretal af folket, der har den mening og altså er modstandere af den dansk-tyske enhedskommando, så synes jeg virkelig, man skulle have mod til fra den side at gå ind på vort forslag om folkeafstemning.

Det ærede medlem hr. Iver Poulsen har fortalt os en del om, hvad oberst Ejby Nielsen i Jylland har fortalt om det danske forsvars tilstand, og hvor uhyggelig dårligt det står til med militært materiel, og det ærede medlem hr. Iver Poulsen har her givet oplysning om, at bl. a. mangler der terrængående pansrede køretøjer; der findes endda kun ét til demonstrationsbrug, og han er blevet suppleret af det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft. Det er jo egentlig ret interessant det dér. Hvis et kærestepar på en offentlig landevej kigger på nogle militærmanøvrer, bliver de arresteret for spioneri. Vi har masser af den slags sager. Hvis en marinesoldat bliver optaget i en bil af hjemmeværnet og kommer til at fortælle, hvad hans kaptajn hedder, bliver han også arresteret og straffet for spionage, men når oberster og generaler fortæller vidt og bredt, hvad vi har og ikke har af militærmateriel, og det bliver fortalt af ærede medlemmer her i tinget fra denne talerstol, synes man, at det er i den allerbedste orden, at det kommer ud til offentligheden. Jeg ved ikke, om der virkelig var noget med spionage, for så vidt angår den sømand, der blev dømt forleden, men jeg vil tillade mig at sige, at hvis de, der har forsøgt at hverve ham som spion og har fået oplysninger af ham, er så tåbelige, at de vil skaffe sig oplysninger ad den vej, når de kan få dem gennem offentlige ledende militærpersoners udtalelser her i tinget, har de virkelig ikke fortjent bedre end at komme af med deres fattige 50 kr. til ingen nytte.